

קווים לשיעור אופייני

בתחילת כל שיעור מתייחסים לסמל (הלקוח מתוך המדריך לתלמיד) הממחיש את התהליך שהוא נושא השיעור. התהליך מתואר בקצרה. בכל שיעור המורה עובר על הדרכים החלופיות לתיאור התהליך המופיעות במדריך לתלמיד. אז באות הדוגמאות שאותן אפשר ללוות בהערה קצרה או אף בדיון עם התלמידים. לאחר מכן מופיעה רשימת חמש הנקודות המעשיות לגבי כל שיעור. המורה עובר על כל אחת מהן — מבלי להרחיב. בחלק הבא מחולק התהליך העיקרי של השיעור לתת-חלקים או ל"סוגים". בעבודה עם ילדים קטנים או עם תלמידים בעלי יכולת קטנה ניתן להשמיט חלק זה (וגם את החלק הבא של התרגול). בעבודה עם תלמידים בעלי יכולת רבה יותר, יש להקדיש תשומת-לב נאותה לתת-החלקים, מאחר שאלה מכילים את מהות השיעור.

פריטי התרגול מהווים את עיקר השיעור. החשוב כאן הוא שלתלמידים יהיה ברור לחלוטין מה הם מתבקשים לעשות. במידת הצורך, יש להשתמש בדוגמאות. במשוב הבא מן הקבוצות יש לטפל במהירות ובצורה חיובית. יש להימנע מהערות בלתי רלבנטיות ומהתפתחות של דיון לשם דיון. יש לעבור לתרגיל הבא במהירות האפשרית. במשך כל הזמן המורה מדגיש חזר והדגש את התהליך המהווה את נושא השיעור.

אם נותר די זמן בסופו של שיעור כפול, ניתן להשתמש בפריטי הפרויקט. אלה מתבצעים תמיד בכתב, אולם כאן יש להעדיף ראשי פרקים על פני חיבורים (אלא אם נדרש במפורש חיבור). העבודה על פריטי הפרויקט נמשכת בדרך-כלל 15-20 דקות. בבתי-ספר שבהם נהוג להטיל על התלמידים פרויקטים כשיעורי-בית (לקראת השיעור הבא), ניתן להשתמש בפריטי הפרויקט בדרך זו.

הסיכום בא-על-מנת לקשור זה לזה את חלקי השיעור כולו.

המדריך לתלמיד

המדריך לתלמיד צריך להיות ברשות התלמידים לפחות עד לסוף תקופת השיעורים הנדונים. דבר זה מאפשר להם לעבור על השיעורים שוב ושוב (בעיקר בסעיפי התרגול ובסעיפי-המשנה) ולחזור ולהתייחס לנקודות מסוימות שכבר נדונו שעה שעליהם להתמודד עם פריטי פרויקט. אם התלמידים יכולים להתייחס למדריך לתלמיד, פחות זמן יתבזבז על הסברים במהלך השיעור, וכך יוותר זמן רב יותר לתרגול.

ניסיונו של המורה

שיעורי החשיבה שונים משיעורי הידע שבהם משמש המורה מקור הידע. הוראת מקצוע שיש בו תהליך, כגון חשיבה, יכולה להיות מוזרה בתחילה, הן למורה והן לתלמידים. המורה עלול להרגיש אבוד ללא גוף ידע כלשהו שעליו להעביר; התלמידים מרגישים אבודים ללא התחושה המוגדרת של הישג שלה הם זוכים כאשר הם עונים את התשובה ה"נכונה". לשני הצדדים יש נטייה לסטות מהתהליך ולעבור לדיון מעניין.

במשך הזמן השלב המוזר הזה חולף: המורה רוכש ביטחון וריכוז והתלמידים מבינים ששיעורים המוקדשים ללימוד תהליך שונים מאלה המקנים ידע.

כאשר התלמידים מתלוננים שכל השיעורים דומים (משום שכולם עוסקים בחשיבה), סביר להניח שהמורה לא הקפיד להתמקד בתהליכים השונים, אלא ניהל שיעורי דיונים ושיחות.

סגנון ההוראה

ניתן לסכם את שיעורי קורט חשיבה כדלקמן:

- מיקוד
- בהירות
- החלטיות
- כיווניות
- רעננות.

מוקד, בהירות ורעננות הם מרכיבים מובנים מאליהם. החלטיות היא היפוכה של שוטטות ללא כיוון — זוהי בהירות בפעולה, בשונה מבהירות בהסבר. המרכיב של הכיווניות מעיד על רצון מודע לעשות משהו מסוים, ולבצע באופן מכוון רצון זה.